

Geringde Zwarte Stern in Steenuilenkast

Erik Kleyheeg,
Cor Oskam

Over het aanbod van muizen voor roofvogels en uilen dit jaar komen – onder meer op Ringersnet – wisselende berichten: terwijl Torenavalken schijnbaar uitzonderlijk grote legsels hebben, wordt een gebrek aan muizen als verklaring gegeven voor een mager jaar voor de Steenuil. Normaal schakelen Steenuilen gemakkelijk over op grote insecten en regenwormen, maar door het relatief koude (weinig grote insecten) en droge (weinig wormen) voorjaar bleef voor veel Steenuilen maar één prooigroep over: vogels.

Tijdens onze jaarlijkse nestkastcontrole van Steenuilen in de oostelijke helft van de Krimpenerwaard (Zuid-Holland) troffen wij tenminste één paartje Steenuilen aan dat zich dit voorjaar leek te hebben gespecialiseerd in vogels. Gedurende het broedseizoen kwamen de meest uiteenlopende soorten in de kast als prooirest tevoorschijn, maar het meest opvallend waren wel de vier volwassen Zwarte Sterns. Tijdens de controle op 29-05-2015 vonden we naast twee Steenuil-pullen van een week oud een bijna compleet lijf van een Zwarte Stern, waarvan alleen de kop ontbrak. Tot onze verrassing bleek de stern te zijn geringd: als juveniel op 3 augustus 2012 op de Kreupel in het IJsselmeer.

Het is niet helemaal duidelijk waar de Steenuil de Zwarte Sterns vandaan haalt. In de oostelijke helft van de Krimpenerwaard is de Zwarte Stern een tamelijk veel voorkomende broedvogel met diverse kolonies in de directe omgeving van de bewuste Steenuilenkast. De kortste afstand tussen de uilenkast en een kolonie sterns bedraagt slechts 550 meter. Echter, 480 meter de andere kant op is een klein natuurontwikkelingsgebied waar Zwarte Sterns komen slapen. Andere prooien in de nestkast wijzen erop dat de Steenuil regelmatig in dit gebied jaagt. Het is dus goed mogelijk dat de sterns werden gepredeerd op de slaapplek en dat de kolonie niet verstoord werd.

Hoe dan ook, de Zwarte Stern is een opvallende prooi voor een Steenuil, die voor zover wij hebben kunnen vinden niet eerder werd gerapporteerd in de literatuur. Om een beter beeld te krijgen van de diversiteit aan prooien, volgen we dit broedgeval nauwgezet. Zodra de jongen zijn uitgevlogen, zullen we de kast eens grondig doorzoeken en wie weet wat voor ringen we nog meer tegen zullen komen.

Figuur 1. Een van de ouders en het geringde slachtoffer.
(foto Cor Oskam)